

Benvolguts amics,

Aquest mes, com sabeu, ha sigut molt intens. En destacarem quatre temes el “Catalangate”, l’ANC, el judici de la presidenta Laura Borràs i el retorn llampec de l’eurodiputada Clara Ponsatí.

Pegasus o Catalangate.

Arran de l’escàndol provocat pel descobriment del Citizen Lab¹, el cas més important d’espionatge de la història, en abast i en pertinença, ja que ha estat dirigit contra tot un moviment democràtic de l’Estat espanyol, un estat membre de la Unió Europea (UE), les reaccions de protesta i les demandes d’explicació van ser contundents. Però també va ser forta la reacció de l’Estat espanyol qüestionant els resultats del Citizen Lab i posant traves al seguiment del procediment que havia iniciat el Parlament Europeu (PE).

A part la destitució de Paz Esteban², ex-directora del *Centro Nacional de Inteligencia* (CNI), que va reconèixer que s’havien espiat divuit persones – de les seixanta-cinc declarades per el Citizen Lab – amb autorització judicial del Tribunal Supremo espanyol, no s’ha fet res més per a aclarir responsabilitats, ans al contrari, l’obstrucció és sistemàtica.

PEGA Inquiry, la comissió del Parlament Europeu encarregada d’investigar l’ús de programes d’espionatge com Pegasus a la Unió Europea (UE). Espanya no és l’únic país concernit per aquest problema i ja s’han fet missions a Polònia, Grècia, Xipre i Hongria. La comissió els imputa a tots l’ús il·legal del programari espia Pegasus. Aquest programari que s’infiltra en els telèfons mòbils sense que el propietari se n’adoni i del qual pot obtenir qualsevol dada, foto, correu... Una ingerència en la intimitat d’una persona, totalment intolerable.

Tanmateix, la comissió ha estat boicotejada des del començament.

El 6 d’octubre de 2022, a la sessió de la comissió Pegasus del PE, l’objectiu de la qual era comprovar fets amb els eurodiputats catalans espiats amb Pegasus, l’eurodiputat PP Juan-Ignacio Zoido i l’eurodiputat de Ciutadans, Jordi Cañas, van rebentar la compareixença de tal manera que van haver de cridar-los a l’ordre. Pega Inquiry, la comissió du PE defensava la necessitat d’enviar una missió al regne d’Espanya, entre altres coses, perquè no tenia sentit enviar-ne als altres països imputats i no a Espanya.

Ara bé, per a realitzar una missió d’aquest tipus cal una majoria política que ho vulgui. Al PE els tres grans grups polítics són el PP europeu que inclou el PP espanyol, el grup socialista, on hi ha el PSOE i Renew, on hi ha Ciutadans. Aquests grups, junts, tenen majoria i s’oposen per tots els mitjans a l’enviament d’una missió a Espanya.

---

¹ Laboratori interdisciplinari de la Universitat de Toronto al Canadà, especialitzat en l’espionatge digital. Ha afirmat que el moviment independentista ha estat sota vigilància permanent del 2017 al 2022.

² Paz Esteban va ser destituïda de les seves funcions el 10 de maig de 2022. Una operació de maquillatge, va ser sacrificada per a impedir la destitució de la ministra de Defensa Margarita Robles.

Finalment, al gener d'enguany, es va decidir d'enviar aquesta missió els 20 i 21 de març. Però el dia 20 al·legant que era festiu a Madrid i el 21 que hi havia la moció de censura de Vox, cap ministre i cap responsable del CNI la va rebre. El dia 20, els eurodiputats es van reunir al centre cultural Blanquerna, seu del govern a Madrid, amb diputats catalans de Junts, ERC i la CUP, i també amb representants d'ONG i amb periodistes. Els diputats catalans van denunciar conjuntament el boicot permanent de l'executiu espanyol als treballs d'investigació tant al Congrés espanyol com al Parlament que evidència la manca de voluntat de l'estat espanyol a desbloquejar la situació.

Dimarts 21, la delegació dels eurodiputats van ser rebuts per un secretari d'estat i el Congrés els va deixar plantats dues bones hores en una sala. Tot plegat, un insult als eurodiputats i un desafiament a la democràcia. L'eurodiputat de Vox, Jorge Buxadé, que formava part de la comissió no va comparèixer gaire bé a cap moment, Juan-Ignacio Zoido (PP), es va reunir amb tres víctimes de Pegasus d'Esquerra Republicana de Catalunya (ERC), el president de la Generalitat Pere Aragonès, la consellera Meritxell Serret i Ernest Maragall. En aquest sentit, s'ha de lamentar que no hi hagi hagut en el grup d'espiats més víctimes de Pegasus d'altres partits o entitats. L'eurodiputat Zoido, en aquesta trobada, ha fet referència als suposats vincles entre Rússia i el ex-president Carles Puigdemont i ha equiparat el moviment independentista amb el terrorisme. Aquest paral·lelisme és d'una gran gravetat, ja que, segons Marija Pejčinović, secretària general del Consell d'Europa, l'espionatge amb Pegasus només es podria justificar en situacions extremes com ara una amenaça de terrorisme gihadista. Per tant, la intenció de l'analogia entre el moviment independentista i el terrorisme és clara i s'ha de rebutjar de soca-rel.

Podeu escoltar el podcast "Tertúlia proscria" en l'enllaç següent:

<https://www.youtube.com/watch?v=HQUeqpdXwHA&t=1351s>

Per últim, a la llista de les trobades fallides, cal esmentar la reunió telemàtica del 28 de març. La comissió de Defensa del congrés espanyol havia de comparèixer davant la comissió PEGA Inquiry del Parlament Europeu en reemplaçament de la reunió del dia 21 a Madrid. Tanmateix, aquesta reunió va ser anul·lada perquè els intèrprets del parlament europeu van rebutjar treballar a distància, al·legant que les connexions eren dolentes.

Aquí el comentari de Carles Puigdemont i l'anunci de la anul·lació de la reunió:

<https://twitter.com/KRLS/status/1640649613966278656>

Aquesta actitud tan desafiant i arrogant del estat espanyol haurà servit perquè la delegació dels eurodiputats, precisament per aquesta evident manca de voluntat de col·laboració de l'estat espanyol, compregui millor l'abast de l'escàndol de l'espionatge. Ja que el boicot permanent i l'obstrucció sistemàtica palesen que l'estat espanyol no acata el dret europeu. És un desafiament a la democràcia que podria tenir derives inquietants.

Podeu llegir l'esborrany de l'informe de la ponent Sophie in Veld't de la comissió PEGA Inquiry en el cos de l'article següent:

<https://www.vilaweb.cat/noticies/informe-molt-dur-parlament-europeu-govern-espanyol-catalangate/>

L'Assemblea Nacional Catalana.

Abans de tot, una puntualització: Jordi Pessarodona que havia dimitit del seu càrrec de vice-president però havia mantingut el de Secretari Nacional com havíem dit al butlletí de febrer, ha renunciat finalment a aquesta darrera funció per motius personals. Dissabte 18 de març l'ANC ha escollit la lleidatana Núria Marín que té una gran experiència com a activista independentista, número dos de l'associació.

Tanmateix, les veus dissidents que es fan públiques evidencien discrepàncies d'opinió, obligatòries en una associació de caire tant transversal com és l'Assemblea. A l'ANC França creiem que aquestes tensions enriqueixen el debat totalment necessari en un projecte com el del futur de l'associació.

D'una altra banda, sembla que hi ha hagut de la part del comitè permanent unes actituds i pràctiques poc admissibles des del punt de vista del funcionament democràtic. Això, però, s'està resolvent gràcies a la voluntat de tots, conscients que l'existència de l'associació dins el moviment independentista és d'una importància cabdal.

Llegiu aquí sota el darrer comunicat:

“El Secretariat Nacional ha aprovat el nou #FullDeRuta de l'Assemblea, que es votarà entre els propers 18 i 24 de maig i es presentarà el 18 de juny vinent a l'Assemblea General Ordinària. L'entitat constata un canvi de cicle després d'una etapa de desmobilització i impulsarà un nou embat independentista.

Al document es recull que la mobilització sostinguda i la coherència de l'Assemblea ha mantingut encesa la flama de l'independentisme durant els anys de desmobilització. La lluita queda centrada en tres àmbits: el civil, l'institucional i l'internacional, on destaquen iniciatives com la llista cívica o el Pacte Nacional del Moviment Civil per la Independència.

Alhora, el Full de ruta fa explícita la necessitat de rebutjar l'autonomisme i els pactes amb el govern de l'Estat espanyol i els partits del 155.”

Us anirem informant mensualment dels avenços en aquest tema de la Conferència Nacional, per tal que pugueu votar amb coneixement de causa d'aquí un any.

També podeu consultar la web de l'assemblea: <https://assemblea.cat/> i escoltar la cloenda de la Conferència Nacional del Moviment Civil Independentista que va tenir lloc l'11 i 12 de març: <https://www.youtube.com/watch?v=Zb-GdnpHnGM>

La sentència Laura Borràs.

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha dictat sentència – no és sentència ferma – en el judici a Laura Borràs, presidenta del Parlament de Catalunya, suspesa de les seves funcions des del 28 de juliol del 2022. Ha estat condemnada a 4 anys, 6 mesos i un dia de presó, 13 anys d'inhabilitació i 36.080 euros de multa pels delictes de prevaricació i falsedat documental per contractació irregular a la Institució de les Lletres Catalanes (ILC) quan n'era directora del 2013 al gener de 2018. A la sentència hi ha hagut un vot dissident: el de la magistrada, María Jesús Manzano, que considera que Laura Borràs no hauria hagut de ser condemnada per falsedat documental, el delictes que comporta la pena de presó. El mateix

tribunal que l'ha condemnada, ha demanat un indult parcial sobre la pena d'incarceració, la qual cosa es podria interpretar com la prova de que la sentència és desproporcionada però igualment com una maniobra per a mantenir Laura Borràs sota l'amenaça i que, de fet, el que fa també és traslladar la decisió al poder executiu.

L'afer és complex, des del punt de vista jurídic i des del punt de vista polític. Segons Gonzalo Boye, advocat de Laura Borràs en aquest cas, hi ha hagut moltes vulneracions de drets fonamentals: la del dret del jutge preestablert per Llei i la del jutge imparcial, ja que a ningú se li escapa que el jutge Barrientos, president del TSJC, no és imparcial respecte de cap independentista. La del dret a la presumpció d'innocència i la del dret de defensa, entre d'altres. Aquest darrer, particularment, a partir d'un acord entre la fiscalia i els altres dos acusats, Isaías Herrero i Andreu Pujol. En aquest sentit, malgrat que durant tot el procediment les defenses de tots tres acusats van compartir estratègia, tres dies abans del judici, els dos acusats esmentats van acceptar d'incriminar la presidenta a canvi de la seva innocència, com s'ha vist a la sentència. També s'ha vulnerat el dret a un procés amb garanties entre les quals es troba la cadena de custòdia que no s'ha aplicat i que, per tant, la veracitat de les proves, en particular dels correus electrònics que consten a la causa, no es pot assegurar.

Laura Borràs ha estat condemnada per haver fragmentat contractes durant els anys en què va ser directora de l'ILC, l'import dels quals, que es van adjudicar a Isaías Herrero, puja fins als **335.700,29 euros**, IVA inclòs. En particular, la sentència diu que només existeix un únic delictes de prevaricació administrativa, una única decisió adjudicatària d'un únic contracte administratiu suposadament fraccionat en 18 contractes. I tota la qüestió rau en aquesta interpretació: un sol contracte fragmentat en 18 contractes o 18 contractes diferents cadascú amb contingut propi? La sentència conclou: un sol contracte. Però Laura Borràs va defensar en el judici que tots i cadascun dels serveis informàtics encarregats a Isaías Herrero tenen existència pròpia i, per tant, no es poden reunir en un sol contracte. La decisió és cabdal perquè el delictes de prevaricació s'esvaeix en la segona opció i només romanen dubtes de legalitat administrativa, irrellevants penalment.

És una resolució totalment insòlita, ja que no hi ha cap precedent que pels mateixos fets, algú hagi anat a la presó.

Els dos delictes imputats, falsedat documental i prevaricació, impacten per la seva feblesa. El primer – que comporta la pena d'empresonament – ha sigut objecte d'un vot dissident i d'una demanda de petició d'indult. El segon ha estat molt criticat per la interpretació dubtosa que se n'ha fet i per les declaracions de testimonis comprats per la Fiscalia.

La condemna: 4 anys, 6 mesos i un dia de presó, 13 anys d'inhabilitació i 36.080 euros de multa sembla totalment desmesurada.

Trobareu més informació en l'enllaç següent:

https://www.elnacional.cat/ca/opinio/laura-borras-haura-finalment-absolta-xoan-anton-perez-lemma_1001499_102.html

i a partir del minut 39:30:

<https://www.vilaweb.cat/podcast/retorn-ponsati-sentencia-borras-tertulia-proscrita-vicent-partal/>

Tanmateix, i segons consta a la sentència, no hi ha hagut desviació de fons, ni enriquiment personal, ni perjudici per a l'administració. És a dir, no hi ha hagut corrupció. Perquè hi hagi

corrupció, ha d'haver-hi benefici econòmic personal. La sentència també reconeix que els treballs, objecte de delictes, es van dur a terme de manera correcta i per un preu inferior al preu de mercat.

Per tant, Laura Borràs hauria de recuperar les seves funcions de presidenta del Parlament³.

És una resolució totalment insòlita, també des del punt de vista polític, ja que el reconeixement de la desproporció de la pena pel mateix tribunal (pel vot dissident i la petició d'indult parcial), i l'afebliment de la sentència que en resulta, sobta. I, el que fa, és obrir interrogants sobre el caràcter polític d'aquest afer.

Com més va més veus denuncien un cas de *lawfare* característic, els elements del qual són: investigació prospectiva, relat mediàtic, tribunal parcial, testimonis dubtosos i sentència desproporcionada.

L'afer Borràs comença amb una investigació prospectiva. No hi havia fets delictius que justificuessin una investigació. Sinó que aquesta es va obrir en el jutjat d'instrucció 9 de Barcelona, arran de la intervenció telefònica d'Isaías Herrero, vigilat per tràfic de droga i falsificació de moneda, delictes dels quals Herrero es va declarar culpable a finals del 2019. El nom de Laura Borràs va sorgir al costat del d'Isaías Herrero en un correu amb un tercer en el que li comunicava, casualment, que havia fet alguna feina informàtica per a l'ILC. Tanmateix, aquests correus es van obtenir a conseqüència d'una recerca prospectiva els termes de la qual eren "Borràs" o "Laura Borràs".

El 27 novembre del 2018, els Mossos d'Esquadra van practicar un escorcoll a l'habitatge d'Isaías Herrero. Aquest escorcoll va ser autoritzat pel mateix jutjat d'instrucció nº 9 de Barcelona, però en aquell moment i des del gener del 2018, Laura Borràs era aforada al TSJC i per tant, aquesta recerca mai hagués hagut de realitzar-se perquè el jutjat d'instrucció n'era incompetent. En el curs d'aquest escorcoll, es van obtenir uns correus electrònics entre Isaías Herrero i Laura Borràs que es van incorporar com a prova documental. Però, i és una altra il·legalitat, degut a la incompetència del jutjat d'instrucció, el material obtingut no pot ser valorat en sentència.

Aquestes irregularitats són causa de nul·litat, segons afirma el jurista Xoán Antón Pérez Lema. A més, i com hem dit en l'anàlisi jurídica, la cadena de custòdia no es va aplicar – una vulneració més – i això fa dubtar de la veracitat de les proves adduïdes, és a dir, dels correus esmentats com la defensa de Borràs rebutja.

La fase del relat mediàtic: En l'afer de Laura Borràs han sigut quatre anys i mig d'acusacions infundades, d'hipòtesis, d'insinuacions amb l'objectiu de desprestigiar i desacreditar la seva reputació. En el *lawfare* també hi ha un tribunal parcial que no garanteix un judici just – el tribunal de Barrientos – i uns testimonis, en el cas Borràs, comprats – es va rebaixar de dos terços la seva pena de presó – que intenten assolir amb les seves declaracions allò que les proves no aconsegueixen demostrar. Per últim, les penes desproporcionades culminen el procediment.

---

³ Laura Borràs va ser suspesa de les seves funcions de presidenta, en aplicació de l'article 25.4 del reglament del Parlament, que preveu suspendre un diputat quan se li obre judici oral per corrupció. Atès que no hi ha hagut corrupció, la conseqüència lògica seria la revocació de la suspensió i que L. Borràs recuperi els seus drets com a presidenta.

Per a l'ANC es tracta d'una persecució política, l'objectiu de la qual és destruir i eliminar políticament l'antiga directora de l'ILC, i actual diputada per Junts i Presidenta del Parlament de Catalunya.

Podeu ampliar la informació a través d'aquests enllaços:

<https://www.vilaweb.cat/noticies/sentencia-laura-borras-condemna-presos-inhabilitacio/>

El vídeo del seu al·legat:

<https://www.vilaweb.cat/noticies/laura-borras-en-lallegat-final-arribo-aqui-amb-una-condemna-ja-complerta-se-mha-linxat/>

I, el fax de 8TV de l'1 d'abril:

<https://www.8tv.cat/capitol/661>

Finalment, cal recordar que Laura Borràs és també presidenta de Junts i Junts és un partit integrat per grups i grupscles de gent molt diversa amb sensibilitats heterogènies i que es posicionaran respecte a la figura de Laura Borràs.

El retorn sorpresa de l'eurodiputada Clara Ponsatí a Barcelona ha sigut un acte potent de sobirania política.

Recordem els fets. L'eurodiputada Clara Ponsatí va arribar a Barcelona, en cotxe, dimarts 28 de març. A la tarda (17h00), va fer una roda de premsa⁴ al Col·legi de Periodistes de Catalunya i en sortir es va dirigir, a peu, a la seu del Parlament Europeu (PE) dels diputats independentistes catalans. En el camí cap a la seva oficina va ser detinguda per un agent dels Mossos d'Esquadra que, malgrat que la consellera a l'exili li va mostrar les credencials europees que palesen la immunitat⁵ parlamentària de la qual gaudeix, l'agent va instar-la perquè l'acompanyés a la Ciutat de la Justícia. Després de restar al jutjat de Guàrdia gairebé cinc hores, va sortir lliure i amb la notificació de presentar-se a Madrid davant el jutge Llarena el 24 d'abril. L'endemà, va anar a Brusel·les on tenia una sessió plenària al Parlament Europeu.

Bé, aquests són els fets la transcendència dels quals va molt més enllà de la mera cronologia dels esdeveniments esmentats.

D'una banda, Clara Ponsatí estava acusada de desobediència, delictes que no comporta penes de presó, sinó multes i inhabilitació. D'una altra banda, una de les immunitats de les que gaudeixen els eurodiputats és la protecció en els seus desplaçaments cap als llocs d'activitat parlamentària. Per tant, la seva detenció és il·legal perquè la consellera anava al Born, a la seu del PE dels diputats independentistes catalans i perquè, de totes maneres, no es pot detenir un eurodiputat

---

⁴ Enllaç per a seguir la roda de premsa: <https://www.vilaweb.cat/noticies/ponsati-compareixenca-pacte-estat-plantar-cara/>

⁵ Els eurodiputats gaudeixen de tres tipus d'immunitats: la primera, els protegeix dins el territori de l'estat on han estat elegits. El jutge Llarena considera que no han tingut mai aquesta immunitat. La segona, és la que els protegeix en la resta dels estats de la UE. El jutge Llarena els hi va reconèixer aquesta immunitat, tot i que va demanar de llevar-los-la a través del suplicatori (març 2021), i la van recuperar provisionalment després. La tercera, és la que els protegeix en els desplaçaments i sempre l'han tinguda.

en l'exercici del seu càrrec. I tanmateix va ser detinguda, no sabem si per ordre del *Tribunal Supremo* o si per ordre de la Conselleria d'Interior. El fet important és la foto de la consellera Ponsatí mostrant al mossos que l'està detenint les credencials europees i el fet, a continuació, de la consumació de la detenció: Clara Ponsatí acompanyada del seu advocat, Gonzalo Boye, pugem al cotxe del agent que se'ls enduu en direcció de la Ciutat de la Justícia. Aquestes imatges són la prova que a Espanya no es respecta la immunitat parlamentària, no es respecta el dret europeu. Nosaltres ja ho sabíem però Europa necessitava una prova tangible. Oimés abans que el Tribunal General de la Unió Europea (TGUE) dicti la sentència sobre la immunitat del President Carles Puigdemont, del conseller Toni Comín i de la consellera Clara Ponsatí (probablement abans de l'estiu). Els eurodiputats catalans esperen sobretot que aquesta sentència estableixi per escrit que la immunitat que tenen els protegeix també en territori espanyol.

Aquestes imatges s'adrecen principalment a Europa però també a l'estat espanyol i al govern. A Europa per a fer palès que el president Puigdemont i el conseller Comín corren un fort risc de detenció i, en el seu cas, d'empresonament si venen a Espanya perquè a l'estat espanyol hi ha una ordre de detenció dels eurodiputats independentistes catalans vigent. Per tant, l'estat espanyol està en oposició amb la Unió Europea. Perquè reiteradament el Consell d'Europa i alguns organismes de l'ONU han advertit l'estat espanyol de la seva deficiència democràtica⁶. Perquè el dret europeu està per damunt del dret estatal, en cas de litigi és el dret europeu que preval. I amb aquestes imatges, Clara Ponsatí denuncia públicament la realitat espanyola i força el PE, en la persona de Roberta Metsola, a reaccionar. A no amagar-se més. I alhora també diu a tots els actors polítics esteu descoberts, públicament i política descoberts.

El seu retorn ha estat, per tant, un acte potent de sobirania política les conseqüències del qual anirem veient en el futur.

Us invito a escoltar la "tertúlia proscrita": el retorn de Ponsatí i la sentència de Borràs.

<https://www.vilaweb.cat/podcast/retorn-ponsati-sentencia-borras-tertulia-proscrita-vicent-partal/>

Moltes gràcies pel vostre suport i compromís.

Visca Catalunya lliure!

L'Equip de Coordinació ANC França

---

⁶ El Grup de Treball sobre la Detenció Arbitrària, 2019:

https://www.ohchr.org/sites/default/files/Documents/Issues/Detention/Opinions/Session84/A_HRC_WGAD_2019_12_ADVANCE_EDITED_VERSION.pdf

L'informe Boris Cilevics, 2021:

<https://assembly.coe.int/LifeRay/JUR/Pdf/DocsAndDecs/2022/AS-JUR-2022-15-EN.pdf>